

gode rammer for børnene og nogle rammer, så familierne kan få mulighed for at prioritere.

Formanden:

Tak til hr. Mogens Nørgård Pedersen, og så er det socialministeren.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil godt sige tak for indlæggene og starte med at sige, at jeg da er ked af, hvis jeg har forvirret nogle folketingsmedlemmer ved at rejse en debat. Nu er vi jo altså politikere, og vi plejer godt at kunne lide at debattere, men det må være meget svært at forholde sig til, at der er en anden politiker, der ønsker en debat. Jeg kan bare ikke se, at det skulle være så svært, og jeg tror også, at vi skal lade vælgerne om at bedømme, om de kan skelne mellem, hvad der er gyldne løfter, og hvad der er oplæg til en debat.

Jeg synes faktisk, at den debat, vi lige har haft her, viser, at det er meget godt at melde ud for at få nogle input tilbage: Hvad er gangbart, hvad kan man bruge til noget, og hvad er der problemer i? Det synes jeg er godt at få at vide, inden man endelig sætter sig ned og kommer med et udspil. Så tak for de input, jeg har fået herfra. Jeg har også fået dem mange andre steder fra.

Kl. 12.35

Flere af ordførerne har været inde på, at et af de problemer, som børnefamilierne tumler med, er de høje takster på daginstitutionsområdet. Det er en relevant debat, men det er også en meget ensidig debat.

Jeg ved så heller ikke, om man kan sige, at det er god socialpolitik, hvis det endelig kom så vidt, at vi skulle føre Socialdemokratiets forslag ud i livet. Det er sådan, at de siger, at alle skal betale 1.000 kr. for et dagtilbud. Det vil jo betyde, som den radikale ordfører, fru Margrethe Vestager, også var inde på, at velbeslåede forældre, der egentlig har en ganske god økonomi, vil blive belønnet med store tilskud fra det offentlige, hvor vi så skal gå ud og tage pengene fra andre grupper i det her samfund.

Derfor synes jeg, der i den grad er behov for, at vi prøver at se på, hvad der egentlig er børnefamiliernes problem, så de kan få et godt familieliv og kan kombinere det med et godt arbejdsliv, og så børnene kommer i centrum. Det har vi nu fået nogle gode bud på fra forskellige ordførere.

Jeg synes, at Socialdemokratiet igen meget ensidigt kørte på deres forslag om 1.000 kr. for dagpasning, så nu kunne jeg efterhånden godt

tænke mig at få at vide, hvordan man egentlig har tænkt sig at finansiere det forslag. Fru Sandy Brinck sagde, at gode ideer er forslag, der bare har en lille mulighed for at blive vedtaget, men sådan som jeg kan høre de andre partier, bliver det svært at skaffe finansiering og også en holdningsmæssig opbakning til det forslag.

Man er så også ude i nogle feberredninger fra Socialdemokratiets side, for det er jo sådan, at man vil finansiere det ved at skære i børnechecken. Når vi fra regeringens side har påpeget, at det egentlig ikke vil hjælpe de mindrebedlede familier, fordi de i forvejen får friplads på daginstitutionsområdet, har man lavet en feberredning ved at sige, at de skal være friholdt. Jamen så må udgifterne til det her forslag stige gevaldigt, og jeg kunne egentlig godt tænke mig, når ordføreren får mulighed for at udtale sig igen, at vi får en forklaring på det. Dette blot sagt for at sætte regeringens forslag i relief.

Dansk Folkeparti siger, at de godt kunne tænke sig, at regeringen var kommet med et samlet udspil. Det er jo lige præcis det, vi er i gang med, men vi bliver altså nødt til først at få nogle gode ideer på banen, så vi har forskellige ting at drøfte det ud fra. Jeg kan sige til Dansk Folkeparti, at netop de spørgsmål, der bliver rejst fra Dansk Folkepartis side, er ting, der allerede er ved at blive set på, bl.a. hvordan vi kan sikre nogle bedre vilkår for SU-modtagere, der bliver gravide og får børn. Her ved jeg, at undervisningsministeren inden længe vil indkalde til et møde med SU-forligspartierne for at drøfte netop det spørgsmål.

Mit forslag, der er blevet kritiseret af en række ordførere, om, at man skal have et kommunalt udrykningskorps eller bedstemorordninger i kommunen, er netop noget, der vil kunne hjælpe den enlige forsørger, der ikke ved, hvad hun skal stille op, når børnene bliver syge. Hun er måske så heldig i sin overenskomst at have én omsorgsdag, og hvad så? Vi har jo en høj mobilitet i Danmark, hvor folk flytter fra landsdel til landsdel, og det er ikke alle, der er så heldige at have bedsteforældre i nærheden, og man bliver altså nødt til at møde op på sit job, ellers må man omgå loven og selv melde sig syg. Det er et problem.

Derfor foreslår jeg sådanne ordninger, som man så kunne kvalificere ved at sige, at hvis der er nogle, der godt ville være med i det her, kunne de møde op i daginstitutionen, så børnene kendte dem på forhånd. Der kunne også blive indført kurser, og der kunne selvfølgelig blive